

har Folketinget akkviesceret ved det Resultat, der er kommet frem. Forhørsudskriften synes altsaa at skulle bruges i Agitationens Tjeneste under den Valgkamp, som Regeringen nu foranstalter og bruges af selve Regeringens Medlemmer, endog som sket er uden Anledning fra anden Side — der var ikke af mig eller andre givet Anledning for Indenrigsministeren ved det Møde, som jeg sigter til, til at komme ind paa dette Forhold, men ikke desto mindre fremførte han denne Forhørsudskrift som et Bevis paa, at nu var der gjort Rede og Skik paa denne Sag, og Folketinget havde akkviesceret ved Afgørelsen. (*Stengerik*: Men nu er der ved denne Lov givet Anledning!) Der er givet Anledning ved denne Lov, hvor vi staa overfor det beklagelige Resultat, at den højtærede Landbrugsminister ikke gør Forsøg paa at skaffe denne Million frank og fri til Anvendelse for Husmandsbrugs Oprettelse. Det leder min Tanke hen paa, at naar Landbrugsministeren staa saa svagt, som han gør, og naar han afholder sig fra at træde op med den Kraft og Myndighed, som han ellers kunde med 90 Folketingsmedlemmer i Ryggen, er Grunden dertil det, der her foreligger.

Denne Forhørsaktion er saa meget mærkeligere, naar man ser paa, at det er Justitsministeren, der anmoder Assessor Schou eller paalægger ham, kan man snarere sige, at foranstalte Forhør afholdt ved 7de Kriminalkammer, og — efter at visse Vidner ere afhørte, og Landbrugsministeren har afgivet Forklaring, hvilket kan være ganske naturligt, da det er hans egne Forhold, som skulle undersøges — selv optræder som Vidne. Det er noget, som jeg antager er helt uden Sidestykke her i Landet som i ethvert andet Land, at den samme Justitsminister, som har foranlediget disse Forhør afholdte, optræder som Vidne ved Kriminalkammeret. Jeg tror, det er uden Sidestykke, at den Justitsminister, som har beordret Undersøgelse imod sin Kollega, Landbrugsministeren, afgiver Vidneforklaring i den Sag, han har rejst imod sin Landbrugsminister.

Naar Justitsministeren i andre Tilfælde i al Almindelighed beordrer kriminel Undersøgelse af et eller andet Forhold vedrørende en Sag eller Person, plejer det at være saaledes, at Sagen ender med en justitsministeriel Resolution, altsaa en Udtalelse, der er Udtryk for, hvorvidt Justitsministeren finder, at der skal foretages videre i Sagen eller ikke. Her havde vi

altsaa det Særsyn, at Justitsministeren har beordret Kriminalretsforhør afholdt over Landbrugsministeren og andre Mænd, Justitsministeren optræder selv som Vidne og afgiver Vidneforklaring for Retten; men da det hele er endt, smides denne Udskrift paa Tingets Bord, medens den Resolution, som Justitsministeren naturlig maatte have givet i Sagen, ganske udeliver, medens Indenrigsministeren rejser ud paa offentlige Møder og siger: Der kunne I se, nu har der været Hallo i en Række af Blade overfor Landbrugsministeren, vi have ladet foranstalte Forhør, vi have tilstillet Folketinget Resultatet af disse Forhør, og nu er der stille om Sagen, Folketinget har ikke rørt derved. Jeg gad nok vide, hvorfor Folketinget skulde røre sig i den Anledning, Folketinget har ikke noget dermed at gøre (*Stengerik*: Jo, i Dag). Ja, i Dag, fordi Folketinget har faaet tildelt dette Hæfte, fordi et Regeringsmedlem rejser ud og benytter Forhørsudskriften i agitatorisk Øjemed, hvorved den hele Sag antager en ganske mærkelig Karakter. Justitsministeren beordrer Undersøgelse mod Landbrugsministeren, optræder selv som Vidne i Sagen og afholder sig fra at give Resolution i den, hvorimod Indenrigsministeren udnytter den agitatorisk. Dette er sikkert uden Sidestykke, det er jeg overbevist om. Men det er maaske netop den nationale Retsdannelse, som den højtærede Justitsminister taler saa højt om, samtidig med at han lader den Retsreform, som er gennemført, være død og magtesløs, et Forhold, som den bekendte radikale Professor Munch-Petersen har stemplet efter Fortjeneste. Jeg ser altsaa i dette Forhold en væsentlig Grund til, at Landbrugsministeren ikke har følt sig opfordret til at træde stærkt op for at faa denne Million stillet til Raadighed fri og ubehæftet.

Saa er der et andet Forhold, som ligger lige op ad selve den Lov, vi her behandle. De Herrer ville erindre, at jeg i Fjor ved første Behandling af Loven om Oprettelsen af Husmandsbrug udtalte, at jeg fandt, at Spørgsmaal, der tog Sigte paa Tilvebringelsen af Jord, Adgang til Jord under andre Besiddelsesformer end Ejendomsformen og andre dermed beslægtede Spørgsmaal, burde overvejes i Kommission, en Landbokommission, om man vil kalde det saa. Jeg udtalte det ved første Behandling, og Udvalget, der drøftede det Forslag, jeg havde den Ære at fremsætte for Folketinget, gav denne Tanke sin Tilslutning, ja, i saa stærk en Form,